

เทศน์อบรมพรา瓦ส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

จะเป็นเข้าโคหรือขอนโค

ระยะนี้ฝนกำลังตกทุกแห่งทุกหนทั่วไปหมด เพราะเป็นเวลาที่เขากำลังลงทำไร่ทำนาตอกกลั้กเก้ออะไรกัน ทุกแห่ง เท่าที่ผ่านมานี้ตั้งแต่สว่างๆ ไปทางสกลฯ ดีกว่าเพื่อนสว่างๆ กับสกลฯ พุดได้ว่าฝนมีทำงานได้สะดักตลอดไปในระยะนี้นะ นอกนั้นมีขาดมีอะไรมองไปตามนามของไม่เห็นน้ำทั่วๆ ไปหมด เวลาที่กำลังเร่ง ฝนเร่งตก เห็นน้ำไหลมาในเรารอกไปดูเมื่อค่ำวันนี้ น้ำไหลซ่าๆ นี่หวยมากแข็งที่ผ่านเมืองอุดรฯ หัวนี้เอง ผ่านเมืองอุดรฯ เราจะทางนั้นเข้าเรียกหัวยามากแข็ง มันเรียกชื่อเป็นย่านๆ อันนี้เข้าเรียกหัวยามหัววัด นี่จะเราไปดูเมื่อวาน ให้มากอยู่นี่น้ำมา ตอนคนหมดแล้วนี่จะเราถึงจะได้ไปดู ถ้าเวลาเมื่อคืนไม่ได้นะ ยุ่งมาก พอเวลาคนหมดกำลังเริ่มจะมีดึงด้อมๆ ออกไปดู เมื่อวานก็ไปดูอย่างนั้น ให้มาแล้วน้ำ เขาดัดเข้าออกตามไร่ตามนา เข้าปิดที่ขามสะพานนี่ คือมันมีคลองทางด้านโน้น พอปิดนี่ปีบนำ้ก็ให้ลองออกทางโน้น เมื่อน้ำเข้าพอแล้วมันจะท่วมนาเข้าก็เปิดทางนี้ คลองทางไหนพอปิดได้เขาก็ปิด อันไหนที่ไม่ควรปิดได้เขาก็เปิดตามเรื่องมัน มันเป็นคลองซอยออกไป

พากชานานนี้เป็นพากที่ลำบากมากไม่ใช่เล่นเหมือนกันนะ ที่ว่าลำบากคือต้องเร่งใส่ตามฤดู ถ้าไม่ทันผลัด เช่นเวลาที่กำลังพอดีเลยเข้าทำงาน เร่งตอกกลั้กันตอนนี้พอดีเป็นระยะๆ ถ้าล่าไปแล้วไม่ค่อยดี เพราะจะนั่นการทำไร่ทำงานจึงต้องเร่งเพื่อถูกากล เพื่อฟ้าเพื่อฝน ต้องเร่ง เวลาทำก็ลำบากลำบัน ฝนตกฟ้าลมไม่ไว เอาภัยตลอดเลย แต่ก่อนมันไม่มีผ้าพลาสติกสะแตกห่อ ฝนตกมาก็ไม่หวานนะ แต่ก่อนมันหวานนี่ เดียวนี่ฝนตกก็ตกดำเนาไปเรื่อยสาย เพราะฝนตกใส่น้ำมันให้ลอกออกใช้ใหม่ มันไม่หวานถึงตัวเรา ทุกวันนี้มันผลิตขึ้นทุกสิ่งทุกอย่าง มองจน โอ้ย คาดไม่ถึง เพลงของวีญะจักรมันพาหมุน หมุนก็หมุนยังไงแหล่เป็นตัวหุ่นตัวยันเป็นฟุตบลล์ เตะกลิ้งไปเลย ทางนี้ก็เพลินวิ่งตาม ฟุตบลล์ก็คือพากนี้เอง พากตะกันก็คือพากนี้เอง ใส่กันอยู่อย่างนั้น

อ้าว จริงๆ พิจารณาอะไรมันพิจารณาได้หมด เวลามันโล่ไปหมดแล้วมันพิจารณาไปได้หมดเลย กิเลสนาปิดตันหัวใจเสียอย่างเดียวเท่านี้ตับตันอันตู้ ควรจะคิดเรื่องอะไรคิดไม่ได้เรื่อง ถ้าเป็นเรื่องของกิเลสมันเปิดทางไว้แล้วๆ ออกทางกิเลสทั้งนั้น ถ้าได้คิดทางด้านอรรถด้านธรรมปิดตันๆ ที่นี่เมื่อเบิกกิเลสออกมากันน้อย ทางนี้ก็กระจายออก ธรรม

ออกๆ เปิดออกหมดมันจ้าไปหมดเลยนะ ท่านทั้งหลายเชื่อไหมธรรมกับกิเลสมีอยู่ในหัวใจของโลก จะไปหาตามต้นไม้กฎเข้าดินฟ้าอากาศทั่วแแดนโลกธาตุนี้ จะไม่เจอธรรมไม่เจอกิเลส จะเจอยู่ที่ใจ แสดงออกที่ใจ

ธรรมพระพุทธเจ้าท่านสอนโลกจึงแม่นยำมาก เราชี้นิ้วเลยว่ามีศาสนาเดียวทั่วโลก มีศาสนาเดียว นอกนั้นลำบากเราเองจะไม่เรียกว่าศาสนา คำสอนก็เป็นกลوبายน้อยน้อย ของกิเลส หมุนไปตามกิเลสเสียทั้งหมด ไม่ได้หมุนไปตามอรรถตามธรรมแล้วหักกิเลสให้มวนเลือดได้เหมือนพุทธศาสนา อันนี้มันละเอียดลออ พิจารณาไปเท่าไรยิ่งกว้างยิ่งลึกซึ้ง ศาสนาใดก็ตาม เราเห็นไม่เห็นก็ตาม พึงแนวเข้าพูดเท่านั้นรู้ทันทีๆ ว่าขัดกับพุทธศาสนา เป็นทางของกิเลสทั้งนั้น เจ้าของศาสนาแต่ละศาสนานี้เอาชื่อมาตั้งกันเฉยๆ มันก็เดินตามความรู้ความเห็นซึ่งเป็นคลังกิเลสของมันนั้นแหล่ ออกสอนบรรดาบริษัทบริหารลูกคิชย์ลูกหา เมื่อเชื่อฟังแล้วก็ทำตาม แล้วก็ให้ไปตามกันในทางของกิเลส ส่วนด้านธรรมะพระพุทธเจ้าให้ทางด้านธรรมะทั้งนั้นๆ

โห ผิดกันมากนน เรายังได้พูดเต็มปากของเรา อกมาจากหัวใจที่เต็มหัวใจนี้ไม่สะทกสะท้าน ใครเชื่อไม่เชื่อก็ตาม มันรู้มันเห็นอย่างนี้ๆ นี่ที่ว่าพระพุทธเจ้าตรัสรู้เพียงพระองค์เดียวสอนโลกได้ทั้งสาม นี่หมายถึงพุทธวิสัยท่านเป็นอย่างนั้น สาวกวิสัยก็เต็มภูมิของตัวเองๆ ไม่ลงสัยอะไรก็เต็มภูมิไปเหมือนกัน เป็นอย่างนั้นนะ ท่านจะถามใคร ท่านไม่ถามใครแล้ว ลองถึงขั้นหรือหัตภูมิแล้วไม่ถาม เต็มภูมิทุกองค์ตามนิสัยวานาของตน ที่จะนำมาแสดงออกได้มากน้อยเพียงไหนนั้น เป็นเรื่องภูมนิสัยวานาแต่ละองค์ๆ จะให้ท่านลงสัยท่านไม่ลงสัย เป็นแต่เพียงว่าท่านได้ແงไหนๆ ท่านก็เอาอกมา มองเห็นเต็มอยู่นี้ ท่านพอยิบเอาได้อันไหน กำลังของท่านแค่ไหนท่านก็ไปหยิบเอามา ทั้งๆ ที่ของนี้เต็มอยู่ท่านจะลงสัยอะไรของเหล่านี้ว่ามีหรือไม่มี ท่านเอาไม่ได้หมดท่านก็เอามาแค่นี้

ภูมิของศาสตราเห็นหมดเลย ภูมิของสาวกจะไปเอาจาตามภูมิของตัวเอง ส่วนใหญ่ท่านก็เชื่อหมดละซี ที่คำว่าพุทธศาสนาเชื่อหมดเลย บรรดาพระอรหันต์กราบราก粒粒พระพุทธเจ้า มันเป็นขึ้นในใจ สิ่งที่ไม่รู้มันรู้ สิ่งที่ไม่เห็นมันเห็น เช่นอย่างเราไปเมืองไหนก็ตาม ก็เราไม่เคยรู้ไม่เคยเห็นแต่ก่อน พอเราไปถึงมันก็เห็นก็รู้ แล้วจะปฏิเสธได้ไหมว่าไม่มีใช่ไหมล่ะ ไปที่ไหน อ้อๆๆ แต่ก่อนมันก็มีอยู่แต่เราไม่เห็น พอดีนเข้าไปบีบ ตรงนี้อ้อ ตรงนั้นอ้อ มีแต่อ้อเรื่อย อ้อแล้วอ้าปากด้วยนะ เป็นบ้าเพลินไปกับเขา อันนั้นเท่าไร อันนี้เท่าไร สุดท้ายกระเปาหมดกลับมา เป็นอย่างนั้นนะพากเรา กิเลสหลอกกิเลสมันก็หลอกเก่งเหมือนกัน

เราพูดได้เต็มปากเลย อุกมาจากเต็มหัวใจเราว่า มีพุทธศาสนาเท่านั้นในสามแดนโลกธาตุนี้ ที่จะรื้อขึ้นสัตว์โลกขึ้นให้พ้นจากทุกข์โดยลำดับลำดามีมีทางสังสัยเลย นอกนั้นมีแต่เป็นไปตามแนวของกิเลส ไม่ใช่แนวของศาสนา เป็นตามแนวของกิเลสทั้งหมด หมุนไปทางไหนก็หมุนไปตามกรรมของกิเลส เพราะตัวผู้สอนผู้เป็นหัวหน้าผู้สอนเป็นคลังกิเลส ก็เอารอกจากนี้สอนไป ลูกคิชย์ลูกหา ก็ยอมรับซึ่ง แล้วทำตาม ๆ ให้ทำอย่างไรก็ทำอย่างนั้น ๆ มันก็เป็นทางของกิเลสทั้งหมด

แต่พระพุทธเจ้าท่านเป็นคลังแห่งธรรม อุกมาແणไหนมีแต่ธรรมทั้งนั้น ๆ สอนทุกเรื่องทุกมุ่งให้ไปในทางที่ถูกที่ดีทั้งหมดเลย หมดเลยหัวใจของเรา ไม่มีที่พระพุทธเจ้าสอนตรงไหนที่ผิดไป จึงเรียกว่าสากษาธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว ทางทั้งค้านไม่มี หมดทางค้านแต่สัตว์ทั้งหลายมันไม่อยากไปซึ่ง กิเลสมันเปิดโล่ง ให้รักหลงไปตามกิเลส ความสะดวกมันง่าย เพื่อความทุกข์ข้างหน้า ทุกข์ข้างหน้าไม่เห็น มันเห็นแต่ความสะดวกแล้วก็มักง่ายในต้นเหตุ ส่วนปลายเหตุที่จะเป็นผลที่จะเป็นความทุกข์ความลำบากนั้นมันไม่เห็น มันก็อาจสะดวก สุกເءາເພາກີນ ๆ ต่างคนต่างสะดวกจึงทุกข์ทั่วโลก พระพุทธเจ้าไม่เออย่างนั้น

นี่ได้ตรวจหมดแล้ว ในชีวิตนี้ได้พิจารณาเต็มกำลังเรื่องอรรถเรื่องธรรม ใจจะปฏิบัติตามพระพุทธเจ้าก็ເອາ มีทาง ๆ มีหวังไปตลอดเลย ถ้าปฏิบัติตามกิเลสก็หมดหวังไปตลอด ในสิ่งที่หวังจะไม่ได้ แต่สิ่งที่อยากราลงไปนั้น อยากราทำมันก็ทำ ราลงไปแล้ว มันหมดหวัง นี่จะเครื่องหลอกของกิเลสมันหลอกไว้อย่างนั้น มีแต่สะดวกสบาย ๆ เลือกເອາສุกເءາເພາກີນ ปัจจุบันสบาย ๆ ข้างหน้าที่จะจนมุ่นไม่ว่าจะ มนไม่คิด พระพุทธเจ้ากางเกลึงดู

พอดเรื่องฝันตกตกเป็นแห่ง ๆ มีแห้งมีแล้งตั้งแต่ชุมแพลงมา เข้ามาหนองบัวลำภู ที่นี่มีฟ้ามีฝนมีน้ำทั่ว ๆ ไปແຕวันนี้ ทางน้ำนั้นไม่มี แต่มันกำลังเร่งแล้ว มันตกทุกวัน ๆ ตกทุกแห่งทุกหนไป ต่อไปก็ทั่วถึงกันหมด

วันนี้ไม่ได้ทางคำเลยไม่อ่านนะ เมื่อวานไม่ได้ทางคำเลย ได้ดอลาร์ ๒๗ ดอลล์ เมื่อวาน นี่ดอลาร์เราไปฝากบัญชีไว้แล้วเวลาหนึ่ง เขามาบอกว่าได้ ๕๐,๐๐๐ ดอลล์แล้ว ทางน้ำนั้นก็จะได้ไล่เลี้ยกัน เพราะตอนที่เราให้แยกน้ำดูเหมือนจะมีอยู่ ๕๐,๐๐๐ ตอนทางกรุงเทพฯ แยกมาทางบัญชีเสีย ๔๐,๐๐๐ ทางน้ำนั้นเสีย ๔๐,๐๐๐ จากนั้นเราจะยังอยู่นี่ พอดีเพิ่มมากกับบอกว่าได้เท่าไรที่นี่ให้อาเข้าทางนี้หมด เราแยกเฉพาะตอนนี้เท่านั้น เพื่อตั้งต้นใหม่บัญชีทั้งสองก็ปิดก็ออกไปเลย มองดอลาร์นะ ตั้งใหม่ก็เลยแบ่งครึ่งทางน้ำทางนี้ พอหลังจากนั้นเราจะยังไม่กลับ เราจะสั่งไว้เลยว่าที่นี่ได้เท่าไรให้เข้าบัญชีนี้หมด ก็เข้าไปหมด

พอเรามาถึงที่นี่ก็เริ่มเข้าอีกแล้ว ดูเหมือนจะได้ถึง ๓๐,๐๐๐ กว่าละมั่ง คือได้บัญชีมาจากรุ่นนี้ ๕๐,๐๐๐ เมื่อวานเข้าไปเข้าบัญชีได้ ๕๐,๐๐๐ ก็แสดงว่าได้เพิ่มอีก ๕๐,๐๐๐ ถ้าลงไปกรุงเทพฯแล้วก็ไปได้ทางนั้น คือเราไปทางไหนมันก็ขึ้นทางนั้นๆ ไม่ว่าทางคำドルาร์ขึ้นตัวยกัน บัญชียังคงทางนั้นทางนี้ เสร็จแล้วก็โอน นี่ก็จะเริ่มโอนเงินไปกรุงเทพฯ แล้ว ดูว่าเงินเรามีคงไม่ต่างกว่า ๓๕ ล้าน จะรีบโอนไปกรุงเทพฯให้ทางนั้นซื้อทองคำเลย ไว้สำหรับเข้าสู่คลังหลวง ได้มาเท่าไรก็รีบซื้อเลย เพราะทองคำมันวิ่งขึ้นวิ่งลง เหมือนกระจาบนกระแสโดดขึ้นกันกันนี้ อยู่อย่างนั้น เราไม่แน่ใจกับมันโลกอนิจัง เดียวหลอกไปทางนั้น เดียวหลอกไปทางนี้ สนุกดูพิจารณาโลก

ดูจิตเลี้ยงอย่างเดียวให้มันเต็มที่ ดูจิตดวงที่เต็มที่แล้ว มันจึงเป็นเหมือนกงจักรนะ วัภจักรนี้เป็นเหมือนกงจักร คือมันหมุนวน วัภจักร วน หมุน วัภจักรมันเป็นกงจักรหมุนวน นี่วัภจักรให้อยู่เฉย ๆ ไม่ได้ เป็นอย่างนี้ ที่นี่เอาวัภจักร คือจิตที่พ่อตัวเรียบร้อยแล้วดูหมุนเป็นวัภจักรตลอดรอบตัวเลย ธรรมชาตินั้นไม่มีหมุน ไม่มีเอนมีเอียง เรียกว่ากฎอนิจังเข้าไม่ถึง เป็นอย่างนั้นตลอดอนาคตกาล ท่านจึงเรียกว่า泥พพานเที่ยง คือจิตที่บริสุทธิ์แล้วเที่ยงตรง. แหนวยอยู่อย่างนี้เลยนะ ส่วนที่นอกไปจากจิตที่บริสุทธิ์มันก็มีแต่จิตที่คลุกเคล้าไปด้วยสัมด้วยถ่าน มันจึงหมุนรอบตัวของมันตลอดโลก

เมื่อเป็นอย่างนั้นโลกที่อยู่ในกงจักรแห่งความหมุนนี้ มันจะอยู่เป็นสุขได้ยังไง อยู่เป็นสุขไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงต้องให้มีธรรมเป็นเครื่องสักดัดกัน หรือพักเครื่องบ้างเป็นบางกาลบางเวลา คนเราจะพอพักได้ ถ้าปล่อยให้กิเลสพาหมุนไม่มีใครพักได้เลย fad ตั้งแต่เศรษฐีกุญแจพีลงมา ยศถาบรรดาศักดิ์สูงต่ำขนาดไหนไม่มีความหมายทั้งนั้น กิเลสขึ้นเหยียบอยู่บนหัวหมด บนหัวใจ ให้หมุนเหมือนกันหมดเลย เอานี่ดูมันถึงชัดเจน เอาธรรมชาติที่ไม่หมุนนี้ดูมันรอบตัวชัดเจน อันนี้จะหมุนอยู่ตลอดเวลา ไม่มีเวลาพักเครื่องนะ วัภจักรไม่มีเวลาพักเครื่องหมุนตลอด ตั้งกับปั้งกัลป์กิลมุนอยู่อย่างนี้ สัตว์โลกตกลงไปตรงนี้ก็ถูกหมุนไปแบบเดียวกันหมดเลย ธรรมชาติที่ไม่หมุนมันดูแล้วมันรักกันได้้นดัดชัดเจน อันนั้นหมุน อันนี้ไม่หมุน เป็นอย่างนั้นวัภจักร มันหมุนไปหมุนมา

เพราะฉะนั้นจึงให้อบรมจิต ถ้าจิตของเราได้รับธรรมมากน้อย ความหมุนนี้ก็จะไม่รุนแรง มีพักมีเบา เรียกว่ามีสงบจิตใจ ถ้าไม่มีการ Kavanaugh เป็นเครื่องแอบกันไป แทรกกันไปแล้ว คนนั้นจะมีเวลาพักผ่อนหย่อนตัว เวลา漫ยุ่งมาก ๆ จิตของเรายังมีความสงบแล้ว เราจะเห็นโทษแห่งความยุ่งวุ่นวายนั้นมาก โอ้ย วันนี้จิตยุ่งมาก ไม่ได้จะเข้าพักจิตเสียก่อน ถ้าจิตไม่เคยมีความสงบเย็นจากการ Kavanaughแล้วมันก็พักไม่ได้ มันก็หมุนอยู่ตลอดเวลา

บ่นกีบ่น อะไรต่ออะไรทั้งบ่นทั้งหมุนอยู่อย่างนั้น ที่นี่พอจิตมีภารนาได้รับความสงบแล้ว อ้อ ความสงบเป็นอย่างนี้ จิตสงบเป็นอย่างนี้ มีความสุขสบายอย่างนี้ๆ จับได้แล้ว

ที่นี่พอไปเกิดเรื่องราวยุ่งเหยิงวุ่นวาย ตามโลกสสารที่เข้าเดยเป็นมานั้นเข้าไปแล้ว โอี้ วันนี้ยุ่งมาก ไม่เอาละ ต้องเข้ามาพักจิตเสียก่อน ต้องพากจากนั้นทั้งหมดเข้ามาสู่ความสงบสหาย พอตอนอกมาแล้วก็มีกำลังพอต่อสู้ฟัดเหวี่ยงกันไปกับโลกวุ่นจกรนั้ ถ้าไม่มีเลยนี้ก็หมุนตลอดเลย มันต่างกันอย่างนี้ เพียงมีความสงบเป็นกาลเป็นเวลาด้วยจิตภารนาเท่านั้น เราก็พอหลบพอช่อนได้แล้ว ถ้ายิ่งมีมากกว่านั้น ก็มีที่หลบที่ซ่อนได้ สะตอกสหายมากขึ้นๆ กระแซของวุ่นจกรหมุนอ่อนลงๆ ภายในใจของเรา ต่อไปเอาวุ่นจกรให้ขาดสะบันจากจิตใจแล้ว หยุดก็ได้

เอ้าดูที่นี่ ดูความเป็นมาของเราที่เคยเป็นเป็นยังไง เป็นอย่างโลกทั้งหลายเป็น นั่น มันจับได้ปื้นเลย เรากับโลกทั้งหลายไม่แยกต่างกัน หมุนแบบเดียวกัน ที่นี่เรายุ่งแล้ว เป็นยังไง โลกยังไม่หยุด แล้วไม่หยุดมีจุดหมายปลายทางที่ไหน บางรายก็มีจุดหมายปลายทาง แต่ว่าไม่ยอมกันนะ ที่ไม่มีจุดหมายปลายทางนี้มากต่อมาก ดังพระพุทธเจ้าท่านทรงเทียบกับวัวตัวหนึ่ง ที่พระอานันท์ทูลถามถึงเรื่องว่า คนที่จะไปสรรค์นิพพานกัน มีจำนวนมากน้อยเพียงไร และคนจะตกนรกหมกใหม่ได้รับความทุกข์ความทรมาน จะมีมากน้อยเพียงไร ท่านก็ชี้ใส่วัวตัวหนึ่ง

ดูอาบน้ำวัวตัวหนึ่ง คนที่จะไปตกนรกหมกใหม่ได้รับความทุกข์ความทรมานเท่ากับขันวัวเต็มตัวของมัน แต่ผู้ที่จะได้รับความสุขความเจริญจนกระทั้งถึงความพันทุกข์นั้นมีเท่ากับเขาโค โคตัวหนึ่งมันมีสองขา แต่ขันมันเต็มตัวใช่ไหม นี่เทียบถึงสัตว์โลกที่จะจะมีเท่ากับขันโคนี้เต็มโลก ผู้ที่จะหลุดพ้นไปเท่ากับเขาโค มีน้อยมากที่เดียว นี่ชีพระพุทธเจ้าไม่ท้อพระทัยได้ยังไง เอาเขาโคไปสูกับขันโคได้ยังไงจึงท้อพระทัย แต่เขาโคมันยังมีอยู่ที่จะเป็นสาระอยู่ แม้มีน้อยก็จะเกียกตะกายสอนโลกไปอย่างนั้นแหล่ สอนประเกษาโค ส่วนขันโคไม่สอนมันแหล่ มันสุดวิสัยแล้ว และก็ประเกษาโคนี้แหล่ทำให้พระองค์ได้วางศาสนาเอาไว้เพื่อเขาโค ส่วนขันโคปล่อยไปเลย มีเฉพาะเขาโค ทรงอุตส่าห์แนะนำสั่งสอนที่นั่นที่นี่

แม่ที่สุดเวลาจะไปปรินพพานที่กรุงกุสินารา ก็ไปเลิ่งเห็นอุปนิสัยของพราหมณ์แก่ คนนั้นอีก อยู่ที่เมืองนั้น มีทิฐามานะว่าตนเป็นพราหมณ์ชาติอริยกะ เช่นเดียวกับชาติพระพุทธเจ้า แต่ว่ายังนั้นเรายังเป็นผู้ใหญ่ เป็นพ่อเป็นแม่ ปู่ย่า ตายาย ไม่สมควรที่จะไปเชือฟังสิทธิธรรมการซึ่งเป็นพราหมณ์และชาติอริยกะด้วยกัน เลี้ยเกียรติ เอาความแก่มาเป็น

เกียรติ คิดแล้วก็ไม่ลงพระพุทธเจ้า พระองค์เลึงญาณทรงเห็นมีอุปนิสัยแล้ว สุดท้ายก็เด็ดจ้าไปปรินิพพานกรุงกุสินารา พ้อไปพรหมณ์คนนั้นก็ลงใจ มาทบทวนถึงเรื่องความเป็นของเจ้าของ ตั้งแต่เป็นพระมหาชนชาติอริยกะตลอดวัย ว่าเราเป็นผู้ใหญ่ เราไม่ควรไปเคราะห์เด็กไปเชื้อฟังเด็ก บัดนี้สิทธิอัตตราษากุมารซึ่งเป็นชาติอริยกะด้วยกันก็จะตายเสียแล้ว ท่านบอกว่าท่านจะมาพิพานในเมืองนี้ คำพูดของท่านก็ไม่เคยผิดพลาดมาเลย เราไม่ไปหาท่านเวลานี้จะไม่มีเวลา ตายเปล่า ๆ เอ้า ยังไงก็ยังไงต้องไป ตัดสินใจไป

พระมหาณ์แก่คนนั้นแบกความชรามา ที่ยกตนว่าแก่กว่าสิทธิอัตตราษากุมารก็มา มาก็ถูกพระอานนท์ห้ามไม่ให้เข้า พระองค์ก็รับสั่งหันที่เลย บอกให้มา ให้เข้ามาเดี๋ยวนี้เลย เรามาที่นี่ก็เพื่อพระมหาณ์คนนี้แหละ ว่างั้นพระพุทธเจ้านะ เข้ามาจึงมาทูลถามถึงเรื่องศาสนาไว้มากมาย ศาสนาไหหนก็ว่าศาสนานั้นดี ๆ แล้วจะให้ยึดถือศาสนาไหหน พระองค์ก็สรุปความเอา ไม่ต้องพูดมากละ เราเวลา มีน้อย นั่นเห็นไหม กำหนดไว้แล้วความตายตัว ถึงระยะนั้น จะนิพพาน เวลาเรามีน้อยอย่าถามไปมากเลย ศาสนาได้มีมรรค ๔ มีอริยสัจ ศาสนานั้นมีมรรคผลนิพพาน สมณะที่หนึ่ง ที่สอง ที่สาม ที่สี่ คือ โสดา สกิทา อนาคต อรหันต์ อัญในศาสนา ศาสนาที่มีมรรค ๔ มีอริยสัจ ก็คือพุทธศาสนานั้นเองร้อยเปอร์เซ็นต์ นั่น

พอเสร็จแล้วก็รีบให้พระอานนท์บวชให้ สอนศาสนาเกี่ยวกับเรื่องมรรค ๔ และผลที่จะได้ อธิบาย ตั้งแต่ โสดา สกิทา อนาคต อรหันต์ อัญในนี้หมด ว่างั้นเลย ตามศาสนาได้ โอຍ มีมาก อย่าถามตถาคตเลยมันเสียเวลา คือพูดไม่เกิดประโยชน์ จะศาสนาอะไร พูดง่าย ๆ ว่าอย่างนั้น ให้เอาอย่างนี้ ให้เอาจุดนี้ จับจุดนี้เลย อย่าไปหาความโน้นความนี้ พระองค์รับสั่งให้พระอานนท์บวชให้เดี๋ยวนี้ เอ้า บวชแล้วให้รีบไปบำเพ็ญเพียรให้ได้ตรัสรูบรรลุธรรม เป็นอรหันต์ เป็นปัจฉิมสาวกในคืนสุดท้ายคืนนี้ ซึ่งเป็นคืนของเราจะตาย พอบวชแล้วก็ไปอย่ามายุ่งกับการเป็นการตายของเรา ให้ถูกการเป็นการตายของเจ้าของ อธิยสัจมีอยู่ด้วยกัน ทุกคน ให้พิจารณาเรื่องอริยสัจ อัญในนี้ ชาติปี ทุกขา ชาปี ทุกขา มรรคปี ทุกุ่ม อธิยสจุ่ม ให้ดูนั้น

ทางนั้นก็ไปบำเพ็ญสมณธรรม พระองค์ปัดออกไปไม่ให้มาเกี่ยวข้อง พระองค์หมดทุกอย่างแล้ว ยังเหลือแต่จะทิ้งขันธ์ตามวาระของมันเท่านั้น ทางนั้นก็บรรลุธรรมปี พอพระพุทธเจ้าท่านนิพพาน ทางนั้นก็บรรลุธรรมเป็นปัจฉิมสาวกขึ้นมา นี่จะเข้าโคเขานี้แหล ที่ทำให้พระองค์ลำบาก เข้าใจใหม่ เข้าโคตัวถือทิฐิเก่ง ๆ เข้าโคตัวนี้ทั้ง ๆ ที่จะไปได้อยู่มันยังไม่ยอมอยากไป มันจะสมควรตัวเป็นขอนโคอิก ถือทิฐิมานะว่าเราแก่กล้าอย่างนั้นอย่างนี้ เป็นอริยกะ สิทธิอัตตราษากุมารนั้นเป็นหวานเป็นเหลน เสียเกียรติเรา เสียเกียรติเขาโค

เข้าใจใหม่ เข้าโคที่จะไปยังไม่ยอมไป ยังจะดึงตัวเองลงมาหานโคอิก พระพุทธเจ้าลากใส่ เข้าโค ใส่เลย ไป ไปได้ นั่นปัจฉิมสาภว เวลาพระพุทธเจ้าปรินิพพาน มีองค์นั้น

จากนั้นก็เรื่อย ตรัสรู้เรื่อย เลิงญาณดูตรงไหนแม่นยำ ๆ ไว้หมด นี่ละพระพุทธเจ้า จึงว่า เอกนามกี ทรงแน่นอนทุกอย่าง เรียกว่าหนึ่งไม่มีสอง เป็นเอกเดียว ถ้าว่ารับสั่งยังไง แล้ว หรือทรงเลิงญาณดูอะไรแล้วแม่นยำ ๆ ใครจะมาแก้ไขดัดแปลงอะไรก็ไม่ได้ ออย่าง พวกราชีไม่มีญาณกีตาม แต่ความรู้ประจำตัวมันมีด้วยกันทุกคน อันนี้ไม่มีใครเก่งกว่าใคร เสมอกันหมด ก็คือญาณของพวกราชีอย่างใน ญาณพวกราชีนั้นเหมือน อี ตาอะไรแกดูหมอยก โว จารย์คุณ ชื่อแกเชื่อจารย์คุณ แกดูหมอยก ดูคนไหนไม่ผิด คือแก ดูแบบที่ว่า แบบญาณของพวกราชีเหละ

เขาก็เลยมาให้ดู ในหลัง ให้ยินว่าลุงดูหมอยก ภูไม่เก่งกูจะเป็นหมอดได้หรือ ขึ้น ภูต้องเก่งซิ เอ้า ถ้านั้นลองดูผมให้หน่อยนะ ถ้าว่าลุงเก่งจริง ๆ ดูหมอน้อย นี่ตั้งแต่เป็น เด็กแม่หวดเรื่อยใช้ใหม่ ก็ใจจะปฏิเสธได้ใช้ใหม่ เป็นเด็กแม่ก็ต้องหวด ถ้าว่าแม่รักแม่ ชอบใจแม่ไม่หวด ก็ว่าแม่ไม่เคยดูบ้างหรือ นั่นเห็นใหม่ ถ้าไม่หวด ไม่ดูบ้างหรือ จะเอา ให้ได้วางนั้นเคอะ ไม่ดูไม่ตาถลึงบ้างหรือ สุดท้ายก็ถูกหมดเลย อันนี้ญาณของพวกรากี เหมือนกัน ตายมันรู้ด้วยกันทุกคน หลีกไม่ได้ แม่นยำมาก คือเกิดแล้วต้องตาย นี่ญาณของ พวกราชีใหม่ หนึ่ไปไหนไม่ได้ ตายด้วยกัน แต่ไม่อยากตายก็คือพวกร้านี้เหละ นี่ ญาณของเรา

ญาณของพระพุทธเจ้าแม่นยำจริง ๆ สิ่งที่พวกราชีทั้งหลายไม่รู้ท่านรู้หมดเลย จึง เรียกว่า เอกนามกี พระญาณหยั่งทราบหนึ่ง แล้วรับสั่งคำใดลงไปแล้วไม่มีผิดหนึ่ง แม่นยำ ๆ ถูกต้องไปหมด นี่ล่ะที่ควรเป็นศาสตร์เอกของโลกประจำพุทธศาสนาเรื่อยมา จนกระทั้งป่านนี้ ท่านเหล่านี้เหล่าที่ว่าเป็นมหาวิมุตติมหารามนารมณ์ เที่ยบกับ น้ำมหาสมุทร คือท่านเหล่านี้เอง มากต่อมาก พูดอย่างที่ว่าพระพุทธเจ้าตรัสรู้หลายองค์นี้ ไม่เชื่อ ๆ ไม่เชื่อยังไงก็ท่านเห็นกันอยู่ เหมือนเราไปนั่งอยู่ในท่ามกลางแห่งมหาสมุทร มหาสมุทรมีมากนน้อยเพียงไหน ก็นั่งอยู่ในท่ามกลางมหาสมุทร สงสัยมหาสมุทรได้ยังไง ใช้ใหม่ล่ะ มองไปไหนก็รอบด้านรอบจักรวาล เราอยู่ในท่ามกลางมหาสมุทร มองไปที่ไหน ก็มีมหาสมุทรรอบด้าน เราจะปฏิเสธได้ไหมมหาสมุทรว่ามีมากน้อยเพียงไร ก็ยอมรับแต่ว่า สุดขอบฟ้า

อันนี้ธรรมชาตุสุดโลกสมมุติเลย ครอบหมด ธรรมชาตุของพระพุทธเจ้าทั้งหลายที่ ตรัสรู้แล้ว เป็นธรรมชาตุครอบโลกชาตุ อันนี้ครอบขอบเขตจักรวาล อันนั้นครอบโลก

สมมุติ ครอบโลกธาตุ นี่จะพระพุทธเจ้าตรัสรูปมา แล้วยังจะไปอีกเรื่อยอย่างนี้ตลอดนะ ไม่มี หยุด แต่ว่าทางของกิเลสเดินเพื่อลับล้างธรรมในหัวใจสัตว์ไปเป็นจันได ตั้งแต่ต้นแต่ปลาย มากำหนดไม่ได้เลยจันได ที่นี่เรื่องธรรมของพระพุทธเจ้าที่จะลบล้างกิเลสตัณหาเหล่านี้ ซึ่งเป็นข้าศึกต่อธรรมในหัวใจโลกก็เป็นสายมาแบบเดียวกัน ไม่มีต้นมีปลาย เป็นอย่างนี้ ตลอดไปอย่างนี้

กิเลสก็มีอยู่อย่างนี้ ธรรมก็มีอยู่อย่างนี้ ในหัวใจดวงเดียวนี้เป็นอย่างนี้ เมื่อธรรมกับ กิเลสก์ลบล้างกันไปเรื่อย ๆ ผ่านไปเรื่อย ๆ วันชนะมี เมื่อธรรมมีอยู่วันชนะยังมี ผ่านได้ ๆ แล้วยังจะไปตลอดนะ ไม่ว่าจะไปอีกสักนานเท่าไรต้นจันไดปลายจันนั้น คือต้นไม่มีจันได ปลายไม่มีจันนั้น นี่เรื่องธรรมก็เป็นแ Everett กันไปอย่างนี้ตลอดเลย จึงต้องมีไปเรื่อย ๆ ดังที่ท่านทำนายไว้ว่า จากนี้จะมีพระพุทธเจ้ามาตรัสรู้อีกเท่านั้นองค์ ๆ ในภัทรภัปนีก์เหลือ พระอริยเมตไตรย คือ องค์ที่ ๕ ออกจากนี้แล้วท่านแสดงไว้อนาคตวงศ์ ก็จะมีพระพุทธเจ้า มาตรัสรู้อีก ๑๐ องค์ เรียงลำดับกันไป แต่ระหว่างพุธอันตรคือระหว่างพระพุทธเจ้าแต่ละ องค์ ๆ ที่มาตรัสรู้นี้ยield ยาวมากก็ตาม แต่ก็เป็นอย่างนั้นเข้าใจไหม ระยะทางสั้นยาวมันก็ เป็นอย่างนั้น ระยะสั้นก็เป็นอย่างนี้ระยะยาวก็เป็นอย่างนั้น ระยะพระพุทธเจ้าที่มาตรัสรู้ ระยะห่างไกลกันมากน้อยเพียงไร ก็เป็นอย่างนั้น เป็นอื่นไปไม่ได้ นี่ท่านก็ทำนายไว้เรื่อย ๆ เพราะพระญาณของท่านหยั่งทราบไว้เรียบร้อยแล้ว

ออกจากนี้ก็พระอริยเมตไตรย ก่อนพระอริยเมตไตรยจะมาตรัสรู้นี้เรียกว่า พุธอันตร ระหว่างพระพุทธเจ้าองค์นี้ ๆ จะมาตรัสรู้ห่างไกลกันมาก ศาสนายาประพุทธเจ้าสิ้นลงไปแล้ว กว่าพระอริยเมตไตรยที่จะมาตรัสรู้นี้อีกนานแสนนาน แต่ต้องมี นั้น เป็นแต่ เพียงวันนาน เช่น วินาที นาที ยีดออกไปชั่วโมง ออกจากนั้นก็วัน เดือน ปี ยีดออกไปเรื่อย ๆ อันนี้ก็เป็นระยะยีด หากเป็นของจริงด้วยกัน สั้นเป็นจริงยาวเป็นจริงเหมือนกัน พระพุทธเจ้าทั้งหลายจะมาตรัสรู้เป็นอย่างนี้ ท่านแสดงไว้หมดแล้ว เราเนี้พูดจริง ๆ เราหา ที่คัดค้านไม่ได้เลยนะ ยอมรับร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ ว่าเป็นอื่นไปไม่ได้เว้ยนั้น เอาละวันนี้พูด เพียงเท่านั้นละนะ ว่าจะไม่พูดมากันก็ยังมากอยู่พอสมควร พูดไปพูดมารู้สึกเห็นอยู่ ๆ